

ה"ת 31947/03/20 - תאופיק עבאס נגד מדינת ישראל, משטרת ישראל- יל"פ יהודה

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 31947-03-20 עבאס נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 2020\47988

בפני	כבוד השופט ביאלין אלעזר
המבקש	תאופיק עבאס ע"י ב"כ מוחמד אבו אחמד
נגד	
משיבים	מדינת ישראל משטרת ישראל- יל"פ יהודה

החלטה

1. לפניי בקשה להשבת תפוס - רכב מסוג סקודה 17-595-38 (להלן: "הרכב")- לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), התשכ"ט- 1969 (להלן: "הפסד"פ").
2. החלטה זו ניתנת בהמשך להחלטות קודמות שניתנו בתיק זה ולאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים בכתב ובתיק החקירה.
3. מבקשת המבקש עולה כי לא קיימות ראיות המבססות חשד סביר למעורבות של המבקש לביצוע עבירות בגין נעצר ונחקר. כן עולה מבקשת המבקש כי לא קיימת עילה תפיסה מבוססת המצדיקה את תפיסת הרכב. לפיכך, עתר ב"כ המבקש להורות על שחרור הרכב, ללא תנאים.
4. מאידך, היחידה החוקרת, המשיבה, טוענת כי כנגד המבקש קיים חומר ראיות המבסס חשד סביר למעורבותו בגין ביצוע העבירות בהן חשוד. היחידה החוקרת סבורה כי קיימת עילת תפיסה וכי ככל שיוגש כתב אישום כנגד המבקש בכוונתה אף לבקש את חילוט הרכב. עם זאת, היחידה החוקרת מסכימה לשחרור הרכב בתנאי ערובה שצוינו בתגובתה ובכלל זה הפקדה כספית בגובה 30% מערך הרכב.
5. עיינתי בתיק החקירה וסימנתי את עיקרי הראיות 1-10.
6. מתיק החקירה עולה כי המבקש נחקר בחשד לעבירות על פי חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957(להלן: "חוק הפיקוח") וכן עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי חוק העונשין. עיקר

החשד המיוחס למבקש הוא מכירת צעצוע המוגדר לפי חוק הפיקוח והצווים על פי חוק כצעצוע מסוכן. מדובר בצעצוע מסוכן, הדומה לכלי נשק מסוגים שונים ואשר לפי חוות דעת שקיימת בתיק החקירה, ניתן להביא להסבתו ככלי נשק אמיתי, כהגדרתו בחוק העונשין, בקלות יחסית.

7. עיון בתיק החקירה אכן מלמד כי קיים חשד למעורבות של המבקש במכירת כלי האירספוט האמורים גם לתושבי האזור. בהקשר זה, אפנה במיוחד למסמכים שסומנו 1, 6, ומסרונים שהוטחו במבקש כעולה מהודעותיו אשר סומנו 4, 5 (החל משורה 60 ואילך), 8 (שורות 106-82). לפי החשד, המבקש עשה כן במסגרת עסק שהפעיל כדין, ותוך חריגה מהוראות חוק הפיקוח והרישיון שבידו.

8. עם זאת, אין די בשאלת קיומו של חשד סביר לביצוע עבירות המיוחסות למבקש כדי להצדיק ולהקים עילת תפיסה לצורך חילוט.

9. מעיון בחומר החקירה ומתגובתה של היחידה החוקרת לא ברור מה היא עילת התפיסה בגינה נתפס הרכב. עיון בדו"ח הפעולה שסומן 9 וכן במזכר שסומן 10 מלמד כי ברכב לא נתפסו כלי אירספוט כלל, אלא רחפן ומסמכים הקשורים לעסק, שאין טענה לאי חוקיות החזקתם. כידוע על מנת לתפוס רכוש של אדם יש לפעול במסגרת עילות התפיסה הקבועות בסעיף 32 לפסד"פ או בסעיף 30 לחוק הפיקוח. בהקשר זה נקבע בסעיף 30(א)(2) לחוק הפיקוח כי: "מי שהוסמך לכך בכתב על ידי שר, רשאי, אם הוא משוכנע שהדבר דרוש כדי להבטיח את ביצועו של חוק זה או למנוע עבירה על הוראותיו:

(2) לתפוס דבר שיש לו יסוד סביר להניח שנעברה בו עבירה לפי חוק זה, או שעשוי לשמש ראיה במשפט על עבירה כאמור."

10. מקור נורמטיבי, נוסף וכללי יותר, לתפיסת חפצים בידי המשטרה מצוי בסעיף 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 שזו לשונו:

"סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה, או כאמצעי לביצועה."

11. בבש"פ 342/06 חב' לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) קבע בית המשפט העליון כי:

"מלשונה של הוראה זו עולה כי קיימות חמש חלופות העשויות, כל אחת, לשמש מקור סמכות לתפיסת חפץ, וזאת כאשר קיים יסוד סביר להניח אחד מאלה:

(א) באותו חפץ נעברה עבירה;

(ב) עומדים לעבור עבירה;

(ג) החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה;

(ד) החפץ ניתן כשכר בעד ביצוע עבירה;

או

(ה) ניתן כאמצעי לביצועה".

12. מעיון בתיק החקירה וטיעוני היחידה החוקרת באשר לתפיסת הרכב, לא השתכנעתי כי אחת מן העילות האמורות לעיל מתקיימת במקרה זה. לפיכך, אינני סבור שקיימת עילת תפיסה אשר יכולה לקשור את הרכב לביצוע העבירות המיוחסות למבקש. משכך, גם לא קיים פוטנציאל לחילוט הרכב, אף אם יוחלט להגיש כתב אישום כנגד המבקש.

13. אדגיש שוב כי ברכבו של המבקש לא נתפסו כלי איירסופט שהמבקש חשוד בסחר בהם לתושבי האזור. בתיק החקירה אין ראיה או תיעוד המלמדים על כך שהרכב שימש לביצוע העבירות בהם חשוד המבקש. ההיפך, משיחות התיעוד והמסרונים עולה כי המבקש ביקש מאותם מעורבים להגיע לעסק. לפיכך, הגם שאולי קיימת הצדקה לפעול במישור המנהלי כנגד המבקש ועיסקו, אין הצדקה להמשך החזקת הרכב ובוודאי שלא לצורך חילוט.

14. אוסיף עוד, כי מתגובת היחידה החוקרת עולה רושם כי היא טועה לחשוב שקיומו של חשד סביר כלפי המבקש מקים גם עילת תפיסה וחילוט מיניה וביה. לא כך הם פני הדברים. כאשר התפיסה מבוססת על הוראות הפסד"פ, בניגוד לתפיסה בשווי המבוססת על הוראות חוק איסור הלבנת הון, ניתן לתפוס רכוש (רכב) רק בהתאם לחלופות האמורות לעיל.

15. לפיכך, אני נעתר לבקשה ומורה על השבת הרכב שפרטיו צוינו לעיל למבקש, ללא תנאים.

16. המזכירות תשלח עותק ההחלטה לצדדים.

17. תיק החקירה יוחזר ליחידה החוקרת באמצעות המזכירות.

